

REGÉLŐ.

Pesten csötörtökön martius 28^{kán} 1839.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ELBESZÉLÉS.

Egy útonállóí jelenet a' Pyrenekben.

Humbert Agostontól.

Franczia után Z—i SLACHTA ETELKA.

Vannak nők, kik természetöknél fogva a' csudálatoson csüggenek. Élénk képzelő erejük gyakran ezer ábrándos tárgyat szül, és olly következeseknek, mellyek magukból erednek; szokatlan okot adván, egészen egyszerű 's természetes tárgyakat maguk módja szerint ruháznak-fel. E' vonzódás a' nagyításhoz a' nő ingerlékenységéből ered-e, melly mind azt hiszi, mitől fél, mit előre lát, vagy nem inkább villáma-e az a' tüzes és heves, élénk és benyomástele léleknek, mellyet csak a' mivelődés kezd-el egy kissé hűteni? 'S ezért ne legyünk ellene e' szegény mivelődésnek, mellyet annyiszor lehordanak moralistáink 's különösen divatos komoly és mély gondolkodású regény-íróink! Nincs-e ennek jó oldala is, 's itt példaul, éppen a' férfiak, kiket e' kérdés olly lényegesen érdekel, nem tartoznak-e neki legnagyobb dicsérettel 's legőszintébb hálával?

Igaz, nincs többé felbomlott hajú, rokonszenvű, ábrándos, felfoghatlan nőnk, minő egy symphonia Berlioz-tól: ellenben, hála a' hideg és prosai mivelődésnek, kárpótlásul van gazdálkodó, takarékos, honn ülő nőnk, jó család-anyánk, ki fiatal gyermekeinek 's öreg férjének gondját viseli; keveset törődik azon, mi történik a' felfoghatlan lelkületű nők ábrándos, ismeretlen világában, 's nem álmodik másról, mint háza bődogságáról, a' boldogságról, azon egyetlen képzelt tárgyról, melly után itt lenn ügyekszünk. Van azonban még elég olly nő, ki minduntalan azon sorsra visszatekintve, melly neki szánva volt, nem elégszik azzal meg, mit bir; azt kívánja, mije nincs, és sohajtozik azon agyrémek után, mellyeket ő a' legcsábítóbb képekben képzelt magának. 'S e' nők sajnálatra méltók, soha sem érhetvén utól e' csillámló bolygó tüzet, melly őket szeszélyesen csalogatja magához, hogy

színet nélkül előttek fusson. Szegény kinzott lelkek! emberi 's egy attal nagylelkű tett is volna próbát tenni ezeknek meggyógyításával: emberi, mivel szenvednek, — nagylelkű, mivel illy cselekedet nem minden veszély nélküli arra nézve, ki azt merészli.

1813-ki esztendő első hónapjai valának. A' francia hadseregek gyors és győzedelmes utjokon tökélyesen elsöpörték azon haramia csoportokat, mellyek eddig a' pyrenei hegyeket nyugtalaníták. A' derűtség ismét visszatért az utazók elméjébe, és számtalan utazókocsis vága keresztül ezen azelőtt annyira rettegett utakat. Martius közepe volt; a' hideg élénk és csipős, a' föld hóval borítva, 's a' nap hanyatlani kezd. Csak néha lehetett egy pásztort — ki nyáját haza vezetvén, ebeit összefütyténté — vagy pedig a' vámosok nyugtalan kiáltásait hallani, kik a' két határon mint örök felállítványok. Delmone nevű völgy egyik szűk átjárásán könnyen gördült egy csinos úti kocsi, négy gyors lótól huzva; 's a' postakocsis ezeknek szorgalmas hajtásuk mellett egy népdalt zenge bizonyos kiejtéssel, egészen durva bélyegű melodiával. A' legmélyebb csend uralkodék a' kocsis beljében. Bonnefond ur, gazdag pénzváltó Toulouseból, bő köpönyegébe burkolódzva, csendesen szunyadott neje mellett; kinek egészsége már egynél több híres orvost ejtett kétségbe, kik utósó segélyül, mint mindig, az utazást ajánlák, ama közönséges szert, mellyet orvos uraimék használnak, hogy betegek a' távolban haljanak-meg. — Alfred, öregbik fíjok, hasonlóan aladt. Egyetlen személy volt ébren, elmélyedve azon tárgyak vizsgálatában, mellyek őt környezék. — Eliza 22 éves fiatal személy vala, ki ama szépséget bírta, mellyet minden író kész még hős nevének is kölcsönözni. Gyenge szőke fűrtel egy kellemes és nemes arcot árnyéklának; élénk tüzes szemei heves lelket, regényes képzelő tehetséget árultak-el; szomorú gyümölcse azon régi elbeszéléseknek, mellyekkel gyermekségét ringatták, 's mellyeknek nagyon is sikerült kifejtteni ama képzeményességet, mellyet a' természet úgy is bele növesztett.

„Milly szép és nagyszerű mind ez! — gondolá az alatt, míg homlokra a' kocsiajtó üvegére támasztva, 's tekintete elmélyedve volt a' sötétbe, hogy kapva az alkalmon a' homályban valami sziklacsúcsot, vagy mélységnyílást vehessen észre; figyelmesen hallgatózva az éjszakkéleti szél fütyöntésére, a' jegenye-fenyő ágáról lehulló levelek susogására, egy messze fekvő vizesés morájára.

„Milly szép és nagyszerű mind ez! — a' lélek mennyire el van fogódva egy illy fölséges látvány által! Milly szerencsések, kik éltöket tölthetik e' hódolatra ébresztő természet keblében, 's men-

nyire kell irigyenünk sorsukat nekünk, szegény városi lakosoknak, kik e' nyomorult és prosai létezésre vagyunk korlátozva!"

E' perczen lövés hallatszott, melly százszortaték a' hegyek viszhangjától. A' lovak megállának, 's majdnem azon pillanatban mintegy varázs által a' kocsi környezve volt sötét és ijesztő képű emberekkel. Egyik köztők hirtelen kinyitá a' kocsiajtót.

Bonnefond 's fija tüstént felébredve, magukat védeni készülnek; de lefegyverkezve egy pillanat alatt az utasok kihuzatnak a' kocsiból, 's agyonlövetésre vannak kárhozotva. Nagylelkűségből egy óranegyed engedtetik nekik lélekismeretőkkel számot vetni. Mint látni, itt nincs különös parancs az igazság kiszolgáltatására, 's a' Pyrenekben a' csendes 's védtelen sétáló ki van téve az elítélésnek minden büntét elkövetése nélkül.

A' szerencsétlen áldozatok már is térdelve várták a' halálos csapást; még egy percz, 's mindennek vége; midőn a' már lövéshez leeresztett fegyverek felemeltetnek, 's a' rablók mozdulatlan és szótlan állnak. — Ennek oka egy férjfiú, főnökük megjelenése, ki egy jellel őket vissza tartóztatá. Ő, mielőtt társai az utazóknak egy a' más világra kalauzoló utilevelet adnának, mellyet rendőrtiszturaim nehezen fognak vizsgálni, őket még ki akarja hallgatni. Egy olly előrelátási ötlet, melly a' végveszélyben levőknek talán még nem utósó mély sohajtást engede.

Ezen ember, a' haramják főnöke, nyulánk növésű volt; sűrű éjszin hajai gyűrűdzve omlának széles vállaira; öltözete ugyan az, mellyet sorsosai hordanak, még az Opéra Comique-ban is. Mi arczát illeti, azt egy fekete bárson álarcz takarja mindenki előtt; csak két szeme vala észrevehető, mell. a' sötétben mint egy pár parducz-szem villog.

Ennek látásán Elíza a' meglepetés kiáltásával ájulva rogy anyja karjaiba. Ezen utonálló — ő megismeri termetét, külsejét; mert ma nem legelőször látja őt. Alig egy hónapja, Elíza őt az ünnep közepén, ugyan azon barna posztó - vállban, ugyan ezen fekete bárson álarczczal, Toulouse-ban, egy álarczos tánczvigalmon látta. Ez estén többször szólt, többször tánczolt vele, 's büszke és megrázó hangja még emlékezetéből nem tűnt-el. Nem mondta-e neki ezen ember, milly igen szép ő, 's miként irigyli annak sorsát, ki őt majdan mátkájának nevezendi? Egy quadrille közepette, Elíza piperéjéről egy atlasz szalag oldozódott - le, 's furcsa gavallérja azt hevesen fölemelé, és szíve fölé kapcsolá. — „Ha meghalok — mondá a' fiatal leánynak — e' szalag még itt lesz. Ez talizmanul szolgálанд nekem!"

Elíza nem verheté-ki képzelő erejéből ez ismeretlennek emlékezetét, ki azon egész estén álarczát föntartá, mintha félne, hogy feltakart homlokán valamelly kellemetlen titkot olvashatni; e' titokteljes személyt, ki vele olly szokatlan 's egyszersmind komoly szavakat váltott. Talán éppen akkor, midőn a' kocsi hevesen megállítaték, gondolt ő reá; 's most éppen olly alakban látá viszont; hallá a' hangot, mellyet nem felejtett-el; és most öltözete többé nem volt álruha. Ez ember, kinek képe őt annyi égető álomban nyugtalanítá, haramiák főnöke! Meglepő-e hát, hogy a' szegény fiatal leány elájult e' hirtelen és iszonyító jeleneten?

Elíza sikoltása viszhangzék ez ismeretlennek szívében. Egy úrrással mellette termett, 's megismeré a' fiatal leányt; törével elhasítá a' köteleket, melly karjait összeszorítá. Nem sokára Bonnefond ur, neje 's fajok egyenlően szabadok valának, 's mind négyen igyekezve foglalatoskodtak a' szerencsétlen mellett, ki az életnek egy jelét sem látszék adni. Hosszas és fájdalmas várakozás után láták érzékeinek lassanként vissza térését; pár érthetetlen szót dadoga, szemeit felüté, de tüstént becsuká; mert ezen embernek őt vizsgáló tündöklő pillanatával találkozáék össze. — Antonio — így nevezendjük e' rablófőnököt — parancsot osztá, melly tüstént végre hajtáték.

Elíza 's anyja az utazó kocsiba vezettettek; Bonnefond ur 's fíja őket a' haramiáktól környezve gyalog kísérek. Egy órai járás után olly jó helyzetű teremben találkoztak, mellyről nehéz volt elhinni, hogy az tolvajok barlangjához tartozik.

Pár óra mulva Antonio, kinek arcza még egyre fedve volt sötét 's mozdulatlan álarczával, a' család előtt megjelent, 's tudtára adá, hogy szabadságát vissza adandja neki hajnal hasadtával: de erre egy jutalmat szab, 's ez — Elíza keze.

„Hadd legyen nőm — mondá — 's e' fogság kapui tárvák önöknek: ha nem, semmi remény a' szabaduláshoz, és szörnyű halál!“

Inkább a' halált, mintsem gyermekünket szerencsétlenné tegyük!“ — felkiáltának Bonnefond ur 's neje, hevesen szorítva szeretett gyermeköket keblökre.

Azonban a' regényes Elizát sem szüleinek kérései, sem testvérének fenyegetései megrendíteni nem tudák; ki elcsábítva mind e' különös esemény, az útonállónak szilárd beljegye által, 's elragadtatva gyermeki érzésétől, esküvé, hogy végre hajtandja az áldozatot, melly családját megmentse!

Minden eligazították e' ritka egybekeléshez. Antonio elhagyandja társait; mert bármilly tulságos volt is Elíza, arra még sem szánhatá magát, hogy haramiák urnéja legyen. A' jövő éjt arra használandják, hogy midőn minden rabló mélyen elaludt, a' barlangból elszökjenek. Utazó kocsijokkal gyorsan spanyol országban leendnek. Ott egy pap a' két fiatalt összekötendi; egy pár hónapig ott mulatnak, 's visszatérve Toulouserá, Antoniót Derville név váltandja-fel, és szépapjának, ki noha tanácsbeli személy, még is egy kicsinyt dugárkodik, kereskedéséhez társuland.

Mind ez valóban pontról pontra végre is hajtaték.

De az álarcz, az átkozott bárson álarcz?

Nyugodjanak-meg! Ez egyszer Elíza regényes képzelő ereje, melly e' rémes álarcz alatt nemes és szép vonásokat álmódott, nem csalatkozik. Derville éppen olly szép képű mint nemes szivű volt.

Toulouserá vissza térve Bonfond ur, hogy mindenkit megcsaljon, egy fényes esti mulatságot szándékozott adni, 's így leányának férjhez menetelét pompásan ünnepelni. Azonban egy magyarázhatlan fejesség következtében azt kíváná, hogy noha csak september vala, még is senki se jelenjék tulajdon öltözetében meg. Midőn Elíza bátyjától vezettetve a' táncsterembe lépe, milly nagy volt meglepetése, midőn a' pyrenei jelenetet hiven 's élénken ábrázolva látá! Semmi sem hibázott, még csak a' hold sem; mert egy korszorúgyertyatartó zöld gaze-al fődve, igen jelesen vivé e' minden útonálló 's dugárkodó barátjának fontos szerepét. De mi több, ezek ugyan azon haramják valának, ugyan azon szakálokkal 's öltözetekben. Szóval, Bonfond ur tereme hiv rajza volt ama kis völgynek, melly Derville atyjának pyrenei birtokaihoz tartozott.

„Mit jelentsen mind ez?” — rebegé reszketve a' szegény Elíza.

„Ez annyit jelent — felelé Bonfond ur — hogy mi téged szerencsésé akarván tenni, esztelenségdből 's regényes képzelő erődből boszúságodra kigyógyítánk!”

Elíza egy gyöngéd pillanatot vete Antonióra, 's mosolyga e' szeretetre méltó haramiákon, kik Derville atya, bátyjai, testvérei 's közel rokonai, mind gazdag ügyvédek, orvosok, művészek, vagy tiszték valának Bordeaux-ból.

„Köszönöm, utonálló uraim! — mond Elíza — köszönöm!”

HAZAI HIRLELŐ.

Észrevétel a' jász kocséri agarászatról.

A' farsang három utósó zajosabb napját Pest fővárosunk zsibajai között ohajtám eltölteni, hogy az idei valóban pompás tánczvigalmakban tetteleg részt vehessenek, 's mint falusi gazdának, a' nagy világról képzetem be ne gyespedjék, 's ebbeli több év óta követett szokásomban megmaradjak. Febr. 13-kán volt szándékom onnan ismét útnak eredni, 's a' vadász-kürttől, hol szállva valék, a' jövő lóversenyig bucsút venni. — Megindultam; de nem Szolnokban háltam-meg, hova teljes szándékom volt e' napon hajtani, hanem Kocséron. — A' hirlapokból sokat olvasván az agarász társaságról, reá állottam N. barátom kérésére, kivel Czegléden ebédeltem, hogy feltett szándékomtól álljak-el, 's vele, ki részvényese a' társaságnak, e' valóban férfias multságban részt vennék. — Midőn megérkeztünk az említett pusztára, éppen akkor ült össze a' társaság, 's némelly rendszabályai felett vitatkozott. — Örömet hallgattam némelly hevültebb vitájakat, 's alig vártam a' kelő napot, hogy valahára rendszeres agarászatot láthassak. Összejöttünk szemeinkbe tűnt két igen csinos ezüst billikom. Egyiket az agarász társaság a' legjobb agárnak, másikat a' társaság elnöke a' legszebb és legnemesebb agárnak jellette-ki. — Páronként elhánnya az agarak 4 osztályt tettek, 's leolvadva végre, kettő maradt, melyeknek a' billikomra futni kellett: de P. S. ur kutyáját visszahuzta azon okbul, hogy talán annyit nem pihent az napon, mint vetélkedő társa, bár sorshuzás után szaladva, a' kifogásnak helye éppen nem volt, 's ennél fogva a' bíróság G. V. A. urnak ítélte a' valóban legjobb izléssel készült kocséri emléket. — A' megjelent agarak között legformásabb G. R. G. uré volt, 's a' szép agár szép jutalmat kapott. — Vissza térve a' csárdába vig estét tölténk, 's a' szép billikomokból a' jó pezsgő helyett más vékony körösi terméssel de még is eléggőten koczatunk; — 's mondhatom, hogy bár milly fényes lakoma sem gerjeszte irigységre; — kivált ha azon kedvetlen eset közben nem jő, hogy P. S. ur a' társaságtól vég-bucsút nem vesz, 's így a' valóban igen jeles agarászt elvesztettük. Mi szomorú kilátás a' társaság huzamós fenmaradhatására! mert ha valamelyik fél, nyertes vagy veszített, minden futáskor kilép a' társaságból, ugy, bár milly számos legyen a' részvényesek öszvesége, kevés idő alatt csak egykettőre olvad. Mi lett volna a' pesti lóversenyből, ha itt is hasonló történik? Bizonyosan elenyésszik magában! — Megütközve hallám, hogy az agarász társaságnak két jeles tagja hasonló módon maradt-ki. — Ezek nem voltak a' vállalat barátjai.

Nem hallgathatom-el, hogy az agarász társaság két nap alatt egy nyulat birt fogatni: — de ez az agarak érdeméből semmit le nem húz; mivel mult februariusban Kocséron képzelődést fölülhaladott gyorsággal futottak a' nyulak; 's ki kutyáját azzal szokta dicsérni, hogy most 6, majd 12 nyulat fogatott (mint N. N. ur Renus agara) vigye Kocsérra, 's ha egyet meg fog, örüljön neki; mert a' másodikat csak szemmel kíséri; 's ha ezt valaki nem hiszi, 100 ftban vele örömet fogadok. — De mind e' mellett felszólítom az agarász társaságot, hogy Sz. Lőrinczre (hova áttétetett a' vadászat) jobb agarakkal igyekezzék megjelenni, 's melyekkel annyiszor veszítettek Kocséron, Lőrinczen velek a' drága időt siker nélkül ne töltsék.

Ezek után ohajtom, hogy az új téren új erővel, nagy számmal, 's jó agarakkal jelenjenek-meg a' részvényesek, hogy így hazánk ebből is hasznot remélhessen!

HOLLÓ.

KÜLÖNFÉLE.

Egy lakoma Santa-Fé-n. Santa-Féről elutazásunk előtt néhány nappal, a' kormánynok egy más Angollal ebédre hívott, melyre a' városnak előbbkelői körül is többen hivatalosak voltak. A' kormányzói épületnek rozszul butorzott ebédlő teremében mintegy 30—40-en ültünk az asztalhoz; a' társaság néhány tiszthöl, két papból, ügyvédek, kereskedőkből, 's orvosokból állott, kiknek nagy része nejeiket 's leányaikat is magával hozta. Fő személy az asztalnál don Francisco Candiotti, santa-fé-i patriarka, volt. Az asztal a' tartományban uralkodó szükség daczára is étkek terhe alatt hajladozott; de miként is ne? a' szükség csak szegények asztalánál honos, kormánynok vagy főbb tisztviselők teremeiben nem szabad mutatkoznia. E' lakománál három tárgy tűnt különösen szemembe. Első azon kicsapongó szabadság — szelidebb kifejezést nem tudok — melylyel koros 's fiatal hölgyek gondolataikat kifejezik, azon szabadszájúság, mely romlatlan angol gondolkodásomnál fogva a' vért minduntalan arczomba szökteté, ámbár elpirulásom, valahányszor szembe tűnt, lelkesen kikaczagtatott. Második, mi bámulatra ragadt, 's különösen tetszett, ama könnyűség, melylyel a' jelen volt urak verseket hevenyésztek. Majd minden pohár-köszöntés új gondolatokat szült, még pedig oly sebes-séggel, biztossággal 's nem ritkán izléssel is, melyen csak bámulni tudtam. Későbbben úgy találtam, hogy a' hevenyészeti talentom Délamerikában közönséges. Harmadik szokás, mely jó formán megzavart, a' vendégeknek borsó nagyságú pelotitákkal vagy kenyér-gömböcskéekkel egymást hajgálása volt. Ezeket közép ujjok és hüvelykők segedelmével majdnem csatlátlan biztossággal és oly sűrűen hajgálák, hogy a' teremnek padlata sok helyen a' szó teljes értelmében fedve volt velök. A' hajgálást minden vendég tevé és pedig perezről perezre nevedő hévvel. Ily kenyér-gömböcskeli bombázást több alkalommal láttam már, de oly mértékben, mint a' kormánynok asztalánál folyt, soha sem. Ebéd közben, mely a' esemegével és kenyér-gömb-ütközzetel három órától hétig tartott, tömérdek bor fogyasztatott-el. A' dákák ez egész idő alatt a' teremben voltak, hol a' tréfa 's ingerkedés folyton folyt; míg végre néhány, bor által fölhevített, oly illetlenségekre vetemedett, melyek e' rendkívüli elnézés tartományában sem sziveltethettek. Innen egy terembe mentünk, hol jeles hangászkar várt reánk. A' tánczmulatság éjfélíg tartott, mely idő a' santa-féi lakosoknál már igen későnek tartatik. (Robertson „paraguay-i leveleiből.“)

Tetsz halott. Parishan egy kereskedő meghalt, 's barátjai nejét, ki több éjen át virasztott a' haldokló ágyánál, csak nagy bajjal tudták nyugalomra vinni; a' halottat egy padlásteremben matraczra fektetvén, lepedővel betakarták, 's virasztónak egy idegen asszonyt fogadtak mellé. Ez jól evett ivott, 's végre elaludt. Egyszer szót hall, melynek honnan származását magának meg nem tudta fejteni; de ki írja-le rémülését, midőn a' halottat felülve látta, 's magát általa kérdeztetni hallá „mit keres ott, és mint jött ő e' terembe.“ A' gyorsan magához tért asszony azonnal kész volt a' felelettel, 's elmondá, hogy a' házi asszony hirtelen megbetegedése után az or-

vos azt parancsolá, hogy a' beteg olly csendes és hüves helyre szállíttassék, mint csak lehet, 's azért hozták ide és illy helyzetben. A' beteg inni kért, 's mivel egyéb a' szobában bornál nem volt, a' virasztónő azt adott neki egy pohárral. A' beteg azon bizonyítványra, hogy orvosi rendelményből kell bort innia, poharát kiüríté, és melegebb takarót kért, mert mint mondá: fázik. A' virasztónő eleget zörgetett az inas ajtaján, de ez nem akarván hinni, hogy ura föléledt, nem nyitá-fel azt. Hogy lármát ne üssön, 's ez által a' beteg meg ne tudja helyzetét, egy raktárba ment, honnan több darab posztót vitt, mellyekkel a' beteget betakará, ki nem sokára el is aludt. Ez alkalmat használván az okos virasztónő, a' cselédekét lassanként fölkölté, 's a' házi asszonynak is hirt vitt a' dologról; de midőn ez a' hallottak igazságáról meggyőződött, örömeben — megörült.

EMLEKMONDÁS.

Tanács.

Illyen vagy o ember te!
(Bár okosabb lehetnél!)
Más baja neked tizszerte
Könnyebb baj a' tiednél.
Sőt nem is baj, hanem öröm,
Csak a' magadé az öröm.

Ne kívánjad senki sorsát
Hanem ird-be szivedbe,
A' tied a' legjobb kereszt,
Te csak tűrni tanuld-meg ezt.
'S ez a' hasznos tudomány.

E. ILLÉS P. után

Ez keserű, ez kinos.

K. H. K. J.

Erény. — Nem tud hanyatlani, nem remegni a' büszke erény, melly mennél több nyomorral küszködik, annál erősebben alapul; romjain, mellyeket hazugság, irigység, és ravaszság okoztanak, a' dicsőség polczára botlás nélkül fel hat, és annál magasbra emelkedik, mennél mélyebbre süllyedni véletlik.

HORVÁTH DANIEL után Latinovics Gábor.

Az igaz szerelem hasonló a' nap tűzéhez, mellyet ideig elboríthatnak ugyan zivataros fellegek, gyengíteni azonban nem bírnak; ismét ki-törnek sugarai, 's az egész földet vagy szende tavaszi meleggel vagy sorvasztó nyári hőséggel hatják által.

GAAL után K. H. K. J.

Betűrejtvény.

Legvégső betűjét változtasd egy tagu szómnak,
Igy B—vel 's L—lel vízben, J—vel fejeiden van;
D—vel dulta a' hont; T—vel szám; kis pokol S—sel.

PÉNZES JÁNOS Aradrul.

Előbbi rejtvény: CSALMA.

Figyelmeztetés. A' folyó évnegyed végére járván, kérettetnek a' fertály esztendei t. cz. előfizetők, hogy e' lapoknak jövő évnegyedi számait már most méltóztassanak megrendelni, mert e' nélkül nem küldettetnek. — Egyébiránt jelentjük, hogy a' folyó fél év kezdetétől fogva kijött számokat egy két teljes példányban is meg lehet még rendelni.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiaczon alul, a' Duna partján 114. sz. a.

Nyomatja Trattner-Károlyi, uri utsza 612.